

TARTU ÜLIKOOLI VILJANDI KULTUURIAKADEEMIA

Etenduskunstide osakond

Teatrikunsti visuaaltehnoloogia õppekava

Butafoor- dekoraatori spetsialiseerumisvaldkond

Kelli Mark

**LAVASTUSELE „KARLSSON KATUSELT“ REKLAAMKUJU
JA DEKORATSIOONIDE VALMISTAMINE NUKUTEATRIS**

Praktilise töö juhendaja:

Nukuteatri dekoraator, Krista Norden

Kirjaliku töö juhendaja:

Kersti Rattus

Kaitsmisele lubatud

(juhendaja allkiri)

Viljandi 2014

Sisukord

Sissejuhatus	3
Lavastusest	4
1. Karlssoni reklaamkuju teostamine	6
2. Lavadekoratsioonide kirjeldus	11
3. Dekoratsioonide teostamine	13
4. Muud tööd	18
Kokkuvõte	20
Lisa 1 Praktilise töö juhendaja Krista Nordeni tagasiside ankeet	21
Lisa 2 Foto proovist	22
Lisa 3 Foto, Karlsson omas elemendis	22
Lisa 4 Foto, Väikevenna tuba	23
Lisa 5 Foto, Varaste kodu	23
Summary	24

Sissejuhatus

Käesoleva diplomitöö kirjaliku osa eesmärgiks on analüüsida ja kirjeldada praktilist lõputööd, mille teostas Nukuteatri jõululavastusele „Karlsson katuselt“. Lavastus esietendus 27. novembril 2011, viimane etendus toimus 12. mail 2012.

Töö praktilise osa teostas ajavahemikul 19. oktoober kuni 27. november 2011. Tegin lõputöö Nukuteatris, sest olles seal varem praktikal, meeldis mulle sealne kollektiiv ja töökeskkond. Töömaht oli suur ja ülesannetes oli nii mulle tuttavat kui ka uusi väljakutseid. Lõputöö praktilise osa juhendajaks oli Krista Norden, Nukuteatri kunstnik-dekoraator.

Töötasin peamiselt Nukuteatri maalisaalis. Vajadusel ka ovaalsaalis, suures saalis, köismäe tornis ja puidutöökojas. Lisaks põhijuhendajale Krista Nordenile puutusin töö käigus kokku ka Nukuteatri nukuinseneride ja –mehaanikute Andres Josinguga ja Urmas Soosaluga. Silmaringi laiendamisele aitas kaasa ka suhtlemine nukumeistrite, butafoori, lavastusalajuhata, lavameistrite jpt.

Praktilise töö eesmärgiks oli testida oma oskusi ja teadmisi, samas omandada ka võimalikult palju uusi töövilumust ja praktilise töö kogemusi.

Lõputöö kirjalik osa jaguneb kolme peatükki. Esimeses osas tutvustan lavastust, selle sisu ja dekoratsiooni. Teine osa kirjeldab lavastust reklaamiva reklaamkuju teostamisest, tööprotsessi ja kasutatud materjale, teksti illustreerivad fotod tööprotsessist. Kolmandas peatükis kirjeldan lavakujundust ja selle teostamist. Sarnaselt eelnevale peatükile kasutan kirjelduste juures illustreerivaid fotosid. Lisadest leiab praktilise töö juhendaja tagasiside ja pilte lavastusest.

Lavastusest

Lavastus „Karlsson katuselt“ oli jõululavastus, mida mängiti küll lühikest aega, aga Nukuteatri suures 615-kohalises saalis. Etendused olid välja müüdud ja kokku käis Karlssoni vaatamas üle 30 000 teatrikülastaja - aasta kõige populaarsem lavastus.

Terve talve ja kevade jooksul lendas Laia ja Nunne tänava ristmiku kohal, Nukuteatri ees, ~3 meetri pikkune Karlssoni kuju, latern käes põlemas. Niisiis algas sissejuhatus etendusse juba teatri ees. Kõnealuse kuju teostamine oli ka osa lõputöö praktilisest osast. Teiseks osaks oli lavakujunduse teostamine. Kuna tegevus toimus suurel laval ja saalis, siis pisibutafooriat kasutati lavastuses vähe. Kujunduse teostamisel on silmas peetud suuremaid dekoratsioone - maju, seinu, mööblit.

Saabusin teatrisse mõned päevad peale kavandite üleandmist ja jäin sinna kuni esietenduseni. Viibisin esmakordselt lavastuse valmimise juures algusest lõpuni. Huvitav oli töötada kahe erineva kunstniku juhendamisel - reklaamkuju idee autoriks oli Kalju Kivi, lavakujunduse autoriks Britt Urbla-Keller.

„Karlsson Katuselt“ oli kahevaatuseline kogupere jõululavastus, mida mängiti teatri suurel laval. Etenduse kestvus oli ~60 minutit. Dramatiseerija ja lavastaja oli Vahur Keller, kunstnik Britt Urbla Keller, valguskujundaja Triinu Rahnu, muusikaline kujundaja Kaire Vilgats, tõlkija Vladimir Peekman. Osades mängisid Tarmo Männart, Mirko Rajas, Kaire Vilgats, Laura Nõlvak, Jevgeni Moissejenko, Tiina Tõnis, Andres Roosileht, Katariina Tamm, Mart Müürisepp, Katri Pekri ja Mihkel Tikkerpalu.

Reklaamkuju teostamine oli uudne ja pakkus enam väljakutset. Kuju tuli penosiliga kasvatada juba valmis olnud metall-karkassile. Penosil oli minu jaoks üsna uus materjal, millega olin

varem kokku puutunud vaid korra, 2011.a kevadel grupitööd tehes. Nüüd ootas ees oluliselt keerulisem, põhjalikum ja põnevam ülesanne. Kuju teostamisel tutvusin veel mitme enda jaoks uue materjaliga, nt vanniemailiga.

Lavakujunduse teostamine oli väga töömahukas ning minu jaoks tuttavamaid töömeetodeid ja -vahendeid kasutatav osa. Lava oli 11 meetrit lai ja paiknes kahel tasandil. Alumine osa lavast kujutas Väikevenna kodust interjööri mööbli, akende ja ustega. Teisel korrusel paiknes linnaruum arvukate majadega, neist kolm ruumilised ja ülejäänud 2d paneelidena. Põhiliseks töömeetodiks oli värvimine, aga ka PVC-materjali raamidele pingutamine ja kleepimine.

1. Karlssoni reklaamkuju teostamine

Reklaami eesmärgil oli vaja jõuluetendusele teha reklaamkuju, mis justkui lendaks Nukuteatri ees tänava kohal ja tervitaks etendusele tulijaid. Idee autoriks ja kunstnikuks oli Kalju Kivi. Kokku rippus reklaamkuju tänava kohal umbes 7 ja pool kuud. Karlssoni kuju võeti alla alles Treff festivali avamisel, kui samasse kohta kinnitati festivali silt. Oma lennult naastes oli Karlssoni seisukord sarnane lennule minemisega. Kuju oli erinevatele ilmastikuoludele üllatavalt hästi vastu pidanud. Kahjuks jäi Karlsson esimesel ööl peale allavõtmist lastele kättesaadavasse kohta ja järgmiseks hommikuks oli murtud tema propeller. Nüüdseks on see parandatud. Nukuteatris on olnud juttu Karlssoni riputamisest muuseumi siseõue. Loodetavasti jõuab ta peagi sinna.

Kuju ideekavandiks võeti internetist Ilona Viklandi illustratsioon, kuhu Kalju Kivi lisas umbkaudse mõõtkava. Kuna Karlssoni kuju pidi rippuma tänava kohal terve talve, olid peamisteks märksõnadeks kergus ja veekindlus.

Mind kutsuti teatrisse ajaks kui sai valmis Karlssoni-kuju metallist karkass. Karkass oli nelinurksetest raudtaladest kokku keevitatud ja pikkus jalaotsast kuni ettesirutatud käe sõrme otsani oli täpselt kolm meetrit. Pea ja ühe jala külge oli riputamiseks kinnitatud keermelatt.

Minu ülesanne oli sinna hakata penosil vahuga massi juurde kasvatama. Lisasin vahtu kihti kihi haaval, pritsides pihustiga vett kihtide vahele. Kui penosili poolkuivanud pinda niisutada, haakub järgmine kiht paremini. Lisasin vahele ka papist kaarekesi, jättes sisse mõned õhutaskud. Selle eesmärk oli materjali säästa ja kiiremini edasi jõuda. Kui penosil oli kuivanud, hakkasin kuju kiht-kihi haaval välja lõikama. Kasutasin suurematelt pindadelt õhukese kihi lõikamiseks tavalist fileerimismisnuga. Peenike ja kergelt paindub tera sobis selleks suurepäraselt. Kitsamate ja sügavamate detailide puhul kasutasin erinevas laiuses paberinugasid. Kui esimesed kihid eemaldatud ja kuju ühtlasem, võis hakata jällegi penosiliga vajalikesse kohtadesse mahtu juurde kasvatama. Ühtlasi tuli lõikamise juures esile penosili kihtide vahele jäänud väikesi õhuauke, mis tuli uuesti täita.

Selline juurdekasvatamine ja -lõikamine võttis umbes nädala, kuni Karlsson oli valmis esimeseks riidekihiks. Riidekiht andis kujule tugevust. Kasutasin riidekihi liimimiseks veekindlat puiduliimi P3, mida kergelt lahjendasin. Oma konsistentsilt ja kasutusvõimalustelt meenutas see liim väga PVA-d, kuid oluline erinevus seisnes veekindluses. Riideks kasutasin kotiriiet, tükid kärsitasin või lõikasin riidekiuga diagonaalis. Kärsitatud tükke kasutasin suurematel pindadel. Võrreldes lõikamisega jäävad kärsitatud riidetüki servad liimimisel ühtlasemad. Diagonaalis lõigatud riidetükil on rohkem venivust ja sellega katsin kitsamaid ja keerulisemaid kohti. Suureks katsumuseks oligi Karlssoni keeruliste juuste katmine, kus kasutasin diagonaalis lõigatud tükke. Kui kuhugi oleks jäänud pragu või vahe, kust vihma- või sulavesi oleks sisse pääsenud, oleks kuju võinud muutuda raskeks ja muutuda ohtlikuks

tänaval liiklevatele inimestele. Teiseks kihiks kasutasin jõupaberit ja sama puiduliimi, mis riidekihi puhul. Paberit liimides on oluline tükid rebida, mitte lõigata. Jõupaberikiht oli viimane enne värvimist, kus oli veel võimalik kuju siledamaks ja ühtlasemaks muuta. Paberitükke lõigates võivad liimimisel tekkida teravad ääred.

Kuna veepidavus oli ülioluline, otsustasime kuju katta veel ka vanniemailiga. Vanniemaili müüakse ehituspoodides ja kasutatakse vanadele vannidele uue välimuse andmiseks. Tegemist on kahekomponentse ülimürgise tootega. Peale komponentide kokkusegamist on peale kandmiseks aega 40 minutit, enne kui värv kuivama hakkab. Täielikult kuivab pind 12 tunni jooksul. Emaili käsitlemisel on kohustuslik kasutada kummikindaid ja respiraatorit. Kuna kuju pind oli kokku palju suurem kui keskmise vanni sisu, tuli kasutada kahele vannile mõeldud kogust. Esimese kogusega alustasin Karlssoni kehast, ehk suurematest ja kergemini ligipääsetavamatest pindadest. Esimese katmisega jäid tegemata vaid pea ja üks jalg. Üldiselt kasutasin värvirulli. Kuna pea, eriti juuksed, olid palju raskemini ligipääsetavad, siis kasutasin nende värvimiseks pintslit. Kui email oli peale kantud, tuli kuju pikemalt kuivama jätta. Ajastasime esimese värvimise reede õhtule, nii sain teise koguse peale kanda laupäeval ja esmaspäevaks oli kuju täielikult kuivanud. See oli minu jaoks esmakordne vanniemaili kasutamise kogemus. Kui kuju oli kuivanud, märkasime väikest probleemi. Kuna Karlssoni juukseid sai emailiga korralikult ujutatud, oli see pääsenud veel allesjäänus pragudest riide ja paberikihi alla, ning seal penosili sulatanud. Krista Norden pakkus probleemi lahendusena minu jaoks senitundmatut materjali nimega gewebfüller plastik, mis kuivades jättis

plastikulaadse tulemuse. Kandsin seda sõrmega juuksesalkude ja Karlssoni sõrmede vahele tekkinud/jäänud pragudele.

Vanniemaili kiht jäi säravvalge ja läikiv. Kasutasin seda kui kruntvärvi. Riiete selga värvimiseks kasutasin lateksit. Juuksesalkude vahele tumedamate varjundite jaoks kasutasin tumepruuni spreid, mis aga hiljem värvi alt paistma ei jäänud. Mõned pisemad detailid, nt tedretähnid, sai peale joonistatud veekindla markeriga. Karlssoni puna-valge triibulise pluusi puhul jätsin valgete triipudena paistma läikiva vanniemaili. Värvimisprotsessi ajal tuli Kalju Kivile mõte Karlssonile kätte panna latern. Kuna talvel on enamust päevast pime, siis poleks kuju hämaras silma paistnud. Käesoleva laterna mahe valgus andis Karlssonile mõnusa meeleolu ja tõmbas talle tähelepanu. Selles valmidusastmes oli juhtmeid vedada üsna keerukas. Juhe tuli mööda pea küljes olevat kinnitust, jooksis kuklal alla ja edasi käe pealmist külge pidi. Karlssoni üleskeeratud varrukast tuli juhtme tarvis auk läbi puurida. Kui juhe oli august läbi võetud, katsin juhtme ümbruse gewebfüller plastikuga. Juhtme kinnitasin käe ja juuste külge hõbedase teibiga, mille ära värvisin. Juhtme kontuur jäi küll paistma, aga mitte tänaväl rippudes. Propelleri seljale valmistas nukuinsener Andres Josing. Propelleri tiiviku osa oli välja lõigatud paksust mustast plastikust, kuumapuhuriga kuumutatud ja seejärel painutatud õigesse asendisse. See omakorda sai kinnitatud puutoikale, mille me Karlssoni selja sisse surusime.

Seoses Karlssoni ülesriputamise eesmärgil tellitud tõstuki viibimisega, tekkis esialgse tähtajaga võrreldes lisaeg detailide viimistlemiseks. Lisasin riietele õmblused, saabastele paelad. Ühe saapa paeltesse lükkasin sisse traadi, painutades selle tahapoole, justkui lehviksid need tuules. Teised paelad sidusin kinni. Talla alla joonistasin mustri.

Vaatamata oma suurusele tuli kuju üsna kerge. Mul oli teda lihtne üksi ringi liigutada ja ligipääsemise eesmärgil erinevat moodi maalisaali rippuma panna.

2. Lavadekoratsioonide kirjeldus

Lavastuses kasutati kahetasandilist lava. All-eespool oli interjööri ja selle taha jäi teine tasand eksterjööri. Esimene korrus asus publikuga üsna ühel tasandil. Seal oli perekond Svantessonide kodu. Mängupaik oli toodud vaatajale võimalikult lähedale. Vasakul oli Väikevenna magamistuba koos kõige sinna kuuluvaga: voodi, kirjutuslaud, riidekapp, aken, kust sai välja lennata jne. Seintel oli lugematutes kogustes pilte koertest. Lava paremas pooles asus pere söögituba koos laua, toolide ja muu kodus vajaliku olmega. Nii magamistoas kui söögitoas olid tagaseinas aknad ja esimese korruse keskel oli kahepoolne välisuks. Aknast pääses teise taseme alla ehk põhimõtteliselt lava taha. See andis lavastajale palju mänguruumi. Karlssonil oli võimalik üsna kiiresti ilmuda ühest aknast lennates teise taha. Inimraskuse kandmiseks olid akende all asetsevad riulid paksemast puidust kui laud ja toolid. Lava keskele avanes paraaduks, mis tõi kõige olulisemad stseenid, nt lõpustseeni koos kogu pere ja väikevenna kutsikaga, täpselt lava keskele ja publikule võimalikult lähedale.

Teisel tasandis oli kujutatud linnaelu. Kõige kaugemal, otse horisondi ees, asus linnapilt. Seal oli kuus 2D maja. Nende eesmärk oli edasi anda linna suurust ehk laia maailma. Kõige silmapaistvamaks sellel tasandi oli keskele paigutatud nimategelase katusekorter. Maja esifassaad avanes kahe suure uksena. Nõnda toodi Karlssoni kila-kola täis maailm publiku silme ette täpselt õigel hetkel. Tema kodu oli tema karakterile omaselt pöörane. Mõlemal pool Karlssoni maja olid veel kaks väikest kolmemõõtelist maja, mis esmapilgul millegi erilise poolest silma ei paistnud. Parempoolne neist kuulus varastele. Maja oli läbikäidav, uks nii ees kui taga. Vastavas stseenis tõsteti sealt välja laud ja toolid koos söögiriistadega. See andis palju võimalusi võitlusstseeni lavastamiseks. Vasakpoolne maja jäi vähekasutatuks. Seda kasutati ühel korral ööd ja ajakulgu markeeriva lavapildi ajal.

3. Dekoratsioonide teostamine

Kui Karlssoni reklaamkuju oli riputamiseks valmis, asusin lavadekoratsiooni teostama. Puidust dekoratsioonid olid valmis tehtud Stagecraft OÜ-s. Minu ja kunstnik-dekoraator Krista Nordeni ülesandeks olid need ära värvida, vanutada jne.

Alustasime kolmemõõtmelistest majadest. Punase Karlssoni maja oli Krista Norenden jõudnud värvida ja vanutada ajal, mil reklaamkuju valmistasin. Koos alustasime ülejäänud kahe maja detailide värvimisega. Mõlemad olid läbikäidavad majad, niisiis tuli need värvida nii seest kui väljast. Majade seinad olid kollast värvi, katused helesinised.

Värvida tuli ka kaheksa maja korstnad. Korstnate värvimiseks kasutasime efektvärvi, mis jättis krobeline pinna. Kavandite järgi oli kaheksast majast kolmel näha telliskivi muster. Tegin ettepaneku värvida korstnad kõigepealt vuugi tooniga, seejärel vuugid teibiga markeerida ja siis värvida tellised faktuurse värviga. Kasutasime minu pakutud lahendust. Hiljem vanutasime tumedama tooniga kõik korstnad. Vanutamine on esemele vana välimuse andmine. Kohta, kuhu tahetakse anda tumedam vari, kantakse peale tumedamat tooni ja vedelam värv. Seejärel hõõrutakse värv laiali ja osaliselt pühitakse ära kuiva lapi või käsnaga.

Majade juurde kuulusid ka vihmaveetorud. Neid oli erinevates pikkustes ja kokku viis. Vihmaveetorud olid valmistatud isolatsioonitorust, ülemine lehtri osa oli välja lõigatud penoplastist. Katsin torud ja otsad nende riidega, kasutades PVA-liimi. Värvisin vihmaveetorud helesinisteks ja vanutasin. Samamoodi toimetasin ka Karlssoni majas punase ahjukorstnaga. Peale ruumiliste majade asusid teisel korrusel veel linna markeerivad pagariäri, raamatukogu, hotell, kino, postimaja ja salong. Nende hoonete jaoks valmistati Stagecrafti'is puidust raamid ja reklaamfirmas prinditi PVC-le vajalikud logod. Meie ülesandeks oli PVC-materjal õigesti raamidele pingutada. Kinnitasime materjali klambripüstoliga puidust raami külge alustades külgede keskkohadest ja liikudes diagonaalide suunas. Seejärel lõikasime sisse aknad ja kinnitasime ka need raami külge. Osad majadest vajasisid veel lisasilte. Lõikasin need papist, värvisin ja liimisin kuuma liimiga õigesse kohta.

Lava ehitamise käigus lisati majadele liistud markeerimaks katuseid, need tuli värvida. Kanga raamidele kinnitamise käigus tekkis kahtlus, et kui valguskunstnik soovib ülemisel tasapinnal kasutada tagantvalgust, siis võivad tagumised majad hakata läbi kumama. Lava püstitamise käigus leidis see kahtlus kinnitust. Niisiis lisasime kõikide siluettmajade tagumistele külgedele lisariide. Kinnitasime selle samamoodi nagu esimese poolegi, klambritega puidust raami külge. Akendele paigutati veel valgest pleksikust klaasid ja varem valmistatud ruumilised täiskõrguses korstnad.

Alumise korruse seina pikkus oli 11 meetrit. Seina värvisime esialgu helekollase värviga ja seejärel lisasime 10 cm laiused triibud. Kasutasime sirgete äärte saavutamiseks maalriteipi. Sein koosnes paneelidest, mis ei olnud ühesuguste mõõtudega. Sein tuli värvida kokku panduna, et triibud jookseksid õigesti. Triipude mõõtmine, teipimine ja värvimine oli üsnagi ruumi- ja aeganõudev töö, mistõttu võtsime seina värvimiseks terve päeva nädalavahetusest. Kahekesi töötades kestis triipude värvimine umbes 10 tundi ja tööks kulus palju teipi.

Alumisel korrusel olnud mööbli võis teostaja jaoks jagada kaheks - mööbel, mille peal roniti ja hüpati, ning mööbel, millel seda ei tehtud. Erinevus seisnes kasutatud materjalides ja värvides. Esimesse gruppi kuuluvad mööbliesemed olid riidekapp ja akende all asuvad riiulid, mis olid valmistatud 6 cm paksustest plaatidest. Nende pind oli libe ja seetõttu poleks ülejäänud mööbli juures kasutatud vesialuseline värv nendel püsinud. Paksema mööbli pind tuli enne õige värviga katmist kruntida lahustipõhise värviga. Antud värvil oli nii tugev lõhn, et tuli kasutada respiraatorit. Ühtlase tulemuse saamiseks kandsin pealmist kattevärvi 2-3 kihti. Sarnaselt toimisin ka laudade, toolide ja voodiga. Seoses toolidega õppisin kui oluline on kavandid ja dekoratsioonis kasutatavad materjalid korralikult läbi mõelda. Kogu mööbel valmistati majast väljaspool ja saabudes selgus, et toolidel oli raskuskese ühel küljel. Toolid kippusid kergelt ümber kukkuma, mistõttu tuli neil eemaldada seljatoed.

Laval oli kokku 11 ust. Kõik ukсед tuli värvida, kinnitada silikooniga valge pleksklaas ja kleepida igale uksele kuus kleepkile ruutu või ristkülikut. Ma ei olnud kleepkilega varem dekoratsioonide valmistamisel kokku puutunud. Õppisin kasuliku viisi, kuidas kleepida kile ilma õhumullideta ja täpselt. Esmalt tuleb veenduda, et pind oleks puhas. Seejärel niisutada pinda ühtlaselt nt pihustiga ja kleepida kile, mille järel on seda võimalik väga lihtsalt paika korrigeerida. Märja aluspinna puhul kile libiseb ja õhumullid saab kergelt välja lükata lapi või tapeedi spaatliga. Kui kiled paigas, kinnitasid Nukuteatri nukutehnikud Andres Josing ja Urmas Soosalu ustele minu poolt värvitud liistud. Arvestades aknaid ja uksi ümbritsevaid ning uste klaasidel olevaid iluliiste, tuli neid värvida üsna suures koguses.

Lisaks värvisime ja vanutasime erinevaid majade juurde kuuluvaid detaile. Nendeks olid kaks redelit, ämber vihmaveetoru alla, pildiraamid, kardinapuud, Karlssoni maja ahi ning laud ja kaks tooli varaste maja jaoks.

4. Muud tööd

Karlssoniga samal ajal tuli Nukuteatris välja teine jõululavastus „Cosette“ ja tööd oli palju. Nii sain abiks olla UNIMA keskuse logo värvisel ja „Cosette`le“ ahju ümbertegemisel.

UNIMA logo oli valmis tehtud Andres Josingu poolt ning minu ja Krista Nordeni ülesandeks oli see värvida. Logo oli 180 cm kõrge ja valmistatud vineerist. Värvimiseks kasutasime punast spreid ja musta lateksit. Sprei ja lateksi kasutamise valik tuli vastavalt olemasolevatele materjalidele.

Lavastusele „Cosette“ oli Krista Norden valmistanud kamina enne minu teatrisse jõudmist. „Cosette“ mängiti Kõismäe tornis ja kamin pidi sobima täpselt seina vastu. Kuna Kõismäe torni paekivist seinad on väga ebatasased, tuli kamina tagumine külg valmistada lava ehitamise käigus kohapeal. Kamin oli valmistatud penoplastist. Kasvatasin juurde makrofleksist osa, jälgides täpselt seina kontuure. Lõigates ja värvides jätkasin juba olemasolevat paekivi pinda. Valguskujunduse loomisel selgus, et kaminasse paigaldatav

prožektor jäi paistma. Pakkusin välja viisi kamina põhja lõikamiseks, teostasin idee ja probleem sai lahendatud.

„Cosette’i“ lavakujunduse juures aitasin veel kaasa mõnede detailide viimistlemisel. Näiteks vanutasin aknaluugid, värvisin televiisorit ümbritsevava pildiraami ja sain esmakordse kogemuse lausvaiba paigaldamisel.

Kokkuvõte

Käesolevas lõputöös andsin ülevaate oma praktilisest tööst Nukuteatri lavastusele „Karlsson katuselt“ reklaamkuju ja dekoratsioonide valmistamisest.

Reklaamkuju teostamise käigus pöörasime suurt tähelepanu kuju vastupanuvõimele talvistes ilmastikuoludes. Üheks suurimaks õnnestumiseks peangi üle seitsme kuu tänava kohal rippunud kuju head seisundit alla võtmisel.

Tagasiside tehtud tööle oli positiivne, hinnati iseseisvust oma töö korraldamisel ja initsiatiivi lahenduste pakkumisel. Töö käigus ei tekkinud märkimisväärsed probleeme.

Õppisin tundma Nukuteatri sõbralikku toetavat töökeskkonda ja kollektiivi, mis tegi meeldivaks kogu diplomitöö teostusperioodi. Ladus koostöö on andnud võimalusi väljakutseteks ja enda proovilepanekuks Nukuteatris hilisemalt veel kahel korral- „Kevadine ärkamine“ ja „Väike Gavroche“. Praktiliste ülesannete tegemisel sain juurde töövilumust ja oskusi, õnnestumised andsid enesekindlust ja julgust lahenduste leidmisel. Töö käigus sain kasutada uusi töövõtteid ja materjale.

Tänan praktilise töö juhendajat Krista Nordenit ja kirjaliku töö juhendajat Kersti Rattust.

Lisa 1 Praktilise töö juhendaja Krista Nordeni tagasiside ankeet.

TÜ Viljandi Kultuuriakadeemia
Etenduskunstide osakond, teatrikunsti visuaaltehnoloogia õppekava
Praktika hindamine

Üliõpilase (praktikandi) nimi: Kelli Mark
Juhendaja/te nimi ja ametikoht: Krista Nordén, kunstnik-dekoraator
Praktikakoha nimetus: festi Nuku- ja Neorisootad in
Praktika toimumise aeg: okt - 25 nov. 2011

Kas praktikandi teoreetiline ja praktiline ettevalmistus olid piisavad tööülesannetega toimetulekuks? Ettevalmistuse tugevad ja nõrgad küljed?

Täiesti piisav ja saamegi veel.
Kelli tugevateks külgedeks olid: kiirus, otsustamisjulgus,
alivalmidus, korrektsus

Palun tooge paar konkreetset näidet olukordadest...:

a)...kui praktikant tuli oma tööga suurepäraselt toime

Sellel aastal oli ettevalmistamisel kaks jõulufundust
Mis selle töttu pidime mitmel korral valdi tootama
Kelli sai suurepäraselt hakkama kuni töö organiseerimisega
ja tootis kaht kollektiivi

b)...kui midagi jäi vajaka

ajakajamisi ei oland

Täiendavad kommentaarid praktikandi töö kohta:

Kas te olete valmis TÜ VKA etenduskunstide osakonnaga koostööd jätkama?

Tubliid ja tohjad noored on alati Nukuteatritse
oodatud!

Hinnangulehe täitja nimi:

Allkiri:

Kuupäev:

Krista Nordén
25. nov. 2011

Tänades,

Jaanika Juhanson

TÜ VKA etenduskunstide osakonna juhataja

Tel 5544662, jaanika.juhanson@ut.ee

Lisa 2 Foto proovist

Lisa 3 Foto, Karlsson omas elemendis

Lisa 4 Foto, Väikevenna tuba

Lisa 5 Foto, Varaste kodu

Summary

In this creative-practical diploma thesis I gave an overview of my practical work in Estonian Puppet theatre, where I made an advertising sculpture and helped out with making the decorations for “Karlsson katuselt” (“Karlsson from the roof”).

While making the sculpture we paid a lot of attention to the sculptures resistance in the winter weather. Greatest success was that after hanging about seven months above the street, the sculpture condition was as good as before going up.

Feedback to the work made was positive. Work independence and initiative in offering solutions was appreciated. During work we didn't had any significant problems.

I got to know Estonian Puppet theatres friendly and supportive workspace and collectives, which made the whole execution period very pleasant. Smooth cooperation has given opportunities to challenge myself in Estonian Puppet theatre two more times- “Kevadine ärkamine” (“Spring awakening”) and “Väike Gavroche” (“Small Gavroche”). During practical period I got more skills and craft, successes gave me more confidence and courage in finding solutions. While working I got to use new techniques and materials.

I would like to thank my tutor of practical work Krista Norden and my tutor for written work Kersti Rattus.

Lihtlitsents lõputöö reprodutseerimiseks ja lõputöö üldsusele kättesaadavaks tegemiseks

Mina Kelli Mark

(sünnikuupäev: 28.08. 1989)

1. annan Tartu Ülikoolile tasuta loa (lihtlitsentsi) enda loodud teose
„Lavastusele „Karlsson katuselt“ reklaamkuju ja dekoratsioonide valmistamine Nukuteatris“,

mille juhendaja on **Kersti Rattus**.

- 1.1.reprodutseerimiseks säilitamise ja üldsusele kättesaadavaks tegemise eesmärgil, sealhulgas digitaalarhiivi DSpace-is lisamise eesmärgil kuni autoriõiguse kehtivuse tähtaja lõppemiseni;
- 1.2.üldsusele kättesaadavaks tegemiseks Tartu Ülikooli veebikeskkonna kaudu, sealhulgas digitaalarhiivi DSpace'i kaudu kuni autoriõiguse kehtivuse tähtaja lõppemiseni.

2. olen teadlik, et punktis 1 nimetatud õigused jäävad alles ka autorile.

3. kinnitan, et lihtlitsentsi andmisega ei rikuta teiste isikute intellektuaalomandi ega isikuandmete kaitse seadusest tulenevaid õigusi.

Viljandis, 21.05 2014